

Kemel Belekov

(1956)

Kemel Belekov, 26 Kasım 1956 yılı Isık-Köl ilçesinin Korumdu köyünde doğdu. Kırgızistan Devlet Üniversitesinin filoloji bölümünü bitirdi. "Leninçil Caş" gazetesinde haber yazarı, "Ala-Too" dergisinde bölüm

redaktörü, "Kırgızistan Madaniyatında" sorumlu sekreter olarak çalıştı. Halen "Argument" gazetesinin editörüdür. İki şiir kitabı yayımlandı. Yazarlar Birliğinin üyesidir.

Şiirler

CAPAN TAL

Şaykeleñ şaar betteyt kaysı kılımdı,
Şardanında unutulğan col mına.
Köp kün murun baştap koygon
ırımdı
taştadım da,
kaçtım ayıl koynuna.

Köl çaypalat.
Nur çayığan kök menen
bulut köçöt,
tamanımda cer köçöt.
Oo, Iyık Curt, saga gana töp belem
Ata curtun aydıñının keldigi.

Keñdiginen köz karıgat.
Erdimi
Kese tişteym,
Unutulğan kaçankı al
taanış söölöt - tabıgattın eendigi -
capan talaa...
capcalgızımın...
capan tal...

Tögündösön tögündögün, akıñ bar,
Tügöldöşör: cogoldukpu, barbızbı.
Canı curtka cetüü üçün akındar
calgızdıktı caşayt okşoyt.
Calgızdıktı -
calgız öskön capan talday.
Cañı ırın
calgız bulak cayı-kıy cılğadan
daarıp turat,
ır kудayı tamırın
taş tırmagan tamırına calgagan.

Köktöm ırdın öktömün ayt, cuugun ayt,
Ötkön cıldın calbıragın tüşürgön. -
kaykıp uçat, şuuduragı ugulbayt. -
öñümdöbü, ce tüşümbü tüşünböym.

Tüşögüdöy köz aldım tizildi
bulut, özön...
Bulak közün bütöpögön
cer üstündö iyri baskan iziñdi
cer astında ölüm gana tüzögön.

Dımak kayttı,
köp nerseden tacadım,
Oyun-şook da dabaa bolboyt körünöt.

YABAN AĞAÇ

Neşeli şehir yaşar hangi asırda,
Yaşamda unutilan yol işte.
Çok gün önce başlayan
Şiirimi
Bıraktım da,
Kaçtım köy kucığına.

Göl dalgaları.
Nur saçan gökte
Bulut göç eder,
Tabanımda yer kayar.
Ah Kutsal Yurt, sadece sana mı yakışırım
Ata yurdun güzelliğinin genişliği.

Genişliğinden göz yorulur.
Dudaklarımı
Keserek ısırırım,
Unutilan ne zamanki o
Tanıdık siluet-tabiatın ıssızlığı-
Yaban bozkır...
Yapayalnızım...
Yaban ağaç...

Yalanlarsan yalanla, hakkın var;
Sorarsak: yok olduk mu, var mıyız.
Milletine ulaşmak için şairler
Yalnızlıkta yaşarlar herhalde.
Yalnızlık-
Yalnız yetişen yabanî ağaç gibi.
Yeni şiirini
Yalnız pınar yaz kış oyuktan
Akıp durur,
Şiir tanrısı kökün
Taş okşayan köküne yaratılmış.

Bahar şiirinin cesurluğunu söyle, yakınlığını söyle,
Geçen yılın yaprağını düşüren,-
Kayarak uçar, sesi duyulmaz,-
Gerçek mi, veya düşümde mi anlamam.

Düşümdeki gibi göz önüme dizildi
Bulut, nehir yatağı...
Pınar gözünü kapatan
Yer üzerinde eğri basan izini
Yer altında sadece ölümün düzelttiği.

Arzum söndü,
Çok şeyden bıktım,
Oyun eğlence bile deva olmaz gibi görünüyor.

Oo, capan tal, küülö ırdın bazarın!
Oo, calgızdık, eşik kakpay törümö öt!

Möñküp akkan bulak közün ılaylap,
Calgızdıktı bilbegen - köp, bilgen - az.
Cantalaşa candüynömdö ır aydap,
Cılğanı ördöy tızıldaymın cıñaylak.

Öñdögüdöy tuyam baarın.
Kayra anım
tüştögüdöy...
Aylanköçök - aylanam.
Baykalbagan bu turmuştun köygöyü
arkandagan, akırına baylagan.

Delöörübö.
Demiñdi bas.
Akırım...
Köz tunarat
Kulakta ünsüz cañırık.
Çala tiñşap azıtkıluu caz ırın
calpoo kıyal suurat bir kün kazıgın.

CESİR

Kuruttu çooçun cazganuu,
Unuttu uyañ külküsün.
Koş cazdık dale cazdaduu
Albarstı basat tünküsün.

Caldırayt cabık tereze,
Açkın dep eşik calbarat.
Alasa kimden... Berese...
Aylanıp uçat carganat.

Kanbagan kumar, eh, kesir,
Azıtkı köñül dildirek.
Calañdayt namıs,
Caş cesir
Cılañaç boorun tildiret.

Azıtkı - sezim - azıtkı,
Artınan kayrıyt kelmesin:
"bol, cerden suuru kızıktı...
bol, pendem, ırgıt kazıktı..."

Çıkkınçı kulpu da balkim
Çırgaga taştayt dendesin.
Aldastayt kelin,
"a balkim
bakıtımdı kayrıy berbesin..."

Dooçumbu?... Bu kim?... Karan kal!
Çooçun köz tikteyt tünküsün.
Kkıret ketken adamga
uurdatkan uyañ külküsün.

Kuru söz kütöt kadamı.
Buru köz kütöt tünögü.
Şeyit-a bolgon adamga -
Beyit-a bolgon cürögü.

*Ah, yaban ağaç, şiirin pazarını çal!
Ah, yalnızlık, kapıyı çalmadan, başköşeye geç!*

*Hızlı akan pınar gözünü çamurlayıp,
Yalnızlığı bilmeyen-çok, bilen-az.
Güç harcayıp can dünyamda şiir sürüp,
Oyuktan yukarıya doğru çıplak ayak koşarım.*

*Uyanık halimdeki gibi duyarım her şeyi.
Tekrar bunu
Düşlerimdeki gibi...
Daire çizerek dönerim.
Bilinmeyen bu hayatın dertleri
Bağlayan, yemliğine bağlayan.*

*Hırslanma.
Nefesini öldür.
Yavaş...
Göz karartır
Kulakta sessiz yankı.
Eksik dinleyip baştan çıkartan yaz şiirini
Harın hayal çeker bir gün kazığını.*

DUL

*Bıktırdı yabancı korku,
Unuttu narin gülüşünü.
Çift yastık hala eski yerinde
Albastı basar geceleri.*

*Dikilir kapalı pencere,
Açsana diye kapı yalvarır.
Alacak kimden... verecek....
Dönerek uçar yarasa.*

*Kanmayan heves, ah, felaket,
Baştan çıkaran gönül titrer.
Oynar namus,
Genç dul
Çıplak bağrını kestirir.*

*Baştan çıkartan-duygu-baştan çıkartır,
Peşinden söyler kelimesini:
"Haydi, yerden kökle kazığı...
Haydi, insan, fırlat kazığı..."*

*Hain kilit de belki
Tuzağa terkeder insanını.
Ne yapacağımı bilmez gelin,
"Belki de
Bahtımı geri vermesin..."*

*Davacı mı?...Bu kim?...Yurtsuz kal!..
Yabancı göz dikilir geceleyin.
Son giden insana
Çaldıran narin gülüşünü.*

*Kuru söz bekler adım atmasını.
Bozuk göz bekler geceyi.
Şehit olan insana-
Mekan olan yüreği.*